

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความขัดแย้งกันเรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษระหว่างทฤษฎีทดแทนความผิดกับทฤษฎีประโยชน์นิยมเป็นความขัดแย้งที่แท้จริง ทฤษฎีทั้งสองมิได้พิจารณาความมุ่งหมายของการลงโทษจากค่านที่แตกต่างกัน คือ ค่านจริยะและค่านตรรก แต่ความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสองเป็นความขัดแย้งในค่านเดียวกัน คือความขัดแย้งทางจริยธรรม ปัญหาความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสองนี้ไม่สามารถตอบได้ว่าทฤษฎีของฝ่ายใดถูกฝ่ายใดผิด โดยพิจารณาเฉพาะในเรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษแต่เพียงประการเดียว เพราะปัญหานี้เกี่ยวข้องและขึ้นกับการตัดสินปัญหาจริยธรรมอื่นที่เป็นพื้นฐานมากกว่าปัญหานี้ คือ ปัญหาความขัดแย้งเรื่องเกณฑ์ตัดสินจริยธรรมระหว่างทฤษฎีของค่านกับทฤษฎีประโยชน์นิยม ปัญหาเรื่องทิศทางของความชอบธรรมในการลงโทษว่ามุ่งไปยังตัวผู้กระทำผิดหรือมุ่งไปยังผู้ได้รับผลเสียหายจากการทำผิดคือสังคมส่วนรวม ปัญหาทางค่านอภิจริยศาสตร์ว่าค่านศีลธรรมและกฎศีลธรรมมีจริงหรือไม่ และปัญหาที่ว่ามนุษย์เรามีเสรีภาพที่แท้จริงหรือไม่ กล่าวคือ ในปัญหาเรื่องเกณฑ์ตัดสินจริยธรรมถ้าทฤษฎีของค่านถูกต้อง มนุษย์ควรได้รับการปฏิบัติในฐานะเป็นจุดหมายในตัวเอง เราไม่ควรใช้เพื่อนมนุษย์เป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุผลใด ๆ ความมุ่งหมายของการลงโทษตามทฤษฎีทดแทนความผิดน่าจะถูกต้อง ถ้าเกณฑ์ตัดสินจริยธรรมของทฤษฎีประโยชน์นิยมถูกต้อง ความมุ่งหมายของการลงโทษตามทฤษฎีประโยชน์นิยมก็น่าจะถูกต้อง ในเรื่องทิศทางของความชอบธรรม ถ้าความชอบธรรมในการลงโทษเป็นความชอบธรรมต่อผู้ถูกลงโทษ การลงโทษเกินกว่าความผิดและการลงโทษผู้ไม่มีความผิดก็ไม่ชอบธรรม ทิศนะของทฤษฎีทดแทนความผิดก็ถูกต้อง แต่ถ้ามความชอบธรรมในการลงโทษเป็นความชอบธรรม

ที่อยู่ได้รับผลเสียหายจากการทำผิดคือสังคมส่วนรวม การลงโทษเพื่อป้องกันและแก้ไข
 อาชญากรรมตามทัศนคติของทฤษฎีประโยชน์นิยมก็ถูกต้อง ในปัญหาว่าค่าทางศีลธรรมและ
 กฎศีลธรรมมีจริงหรือไม่ ถ้าค่าทางศีลธรรมและกฎศีลธรรมมีจริง มนุษย์ในฐานะเป็นสัตว์
 ศีลธรรมมีความรับผิดชอบทางศีลธรรมต่อการกระทำของตนก็ควรได้รับการลงโทษเพื่อ
 ทดแทนต่อความผิดของตนตามทฤษฎีทดแทนความผิด ถ้ากฎศีลธรรมไม่มีจริงมีแต่เพียงกฎ
 ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์สุขของมนุษย์เอง การลงโทษเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่
 สังคมตามทฤษฎีประโยชน์นิยมก็จะต้อง ในปัญหาที่ว่ามนุษย์เรามีเจตจำนงเสรีหรือไม่
 ไม่ ถ้ามนุษย์ไม่มีอิสระในการตัดสินใจเลือกกระทำการใด ๆ มนุษย์ก็ไม่ควรต้องรับผิดชอบ
 ต่อการกระทำของเขา ความมุ่งหมายของการลงโทษตามทฤษฎีทดแทนความผิดก็จะไม่
 ถูกต้อง ส่วนความมุ่งหมายของการลงโทษตามทฤษฎีประโยชน์นิยมยังคงใช้ได้อยู่ เพราะ
 การลงโทษจะเป็นการวางเงื่อนไขบางอย่างที่จะทำให้มนุษย์ละเว้นไม่ทำในสิ่งที่ลดทอน
 ประโยชน์สุขของสังคม แต่ตามมนุษย์มีอิสระในการกระทำการใด ๆ ทฤษฎีประโยชน์นิยม
 ก็ยังคงใช้ได้เท่า ๆ กับทฤษฎีทดแทนความผิด ดังนั้นปัญหาเรื่องเจตจำนงเสรีจึงมีผล
 กระทบกระเทือนเฉพาะทฤษฎีทดแทนความผิดเท่านั้น

ปัญหาความขัดแย้ง เรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษเป็นปัญหาทางจริยะอัน
 เป็นปัญหาการตัดสินใจความชอบธรรมของการกระทำ ปัญหาที่จึงไม่สามารถแก้ไขได้โดยการ
 ใช้ नियาม การทำร้ายผู้บริสุทธิ์ในฐานะเป็นการลงโทษเป็นการกระทำที่ชอบธรรมหรือไม่
 ยังคงเป็นปัญหาอยู่เสมอไม่ว่าเราจะเรียกการกระทำอย่างนี้ว่าเป็นการลงโทษหรือไม่
 ก็ตาม

แม้ว่าผลการวิจัยจะทำให้ทราบว่าความขัดแย้งระหว่างทฤษฎีทั้งสอง เป็นความ
 ขัดแย้งที่แท้จริง แต่ในการปฏิบัติการลงโทษจริง ๆ ก็มีทางที่จะประนีประนอมความมุ่งหมาย
 ของการลงโทษของทฤษฎีทั้งสองมาใช้พร้อมกันได้ โดยให้ความมุ่งหมายของการลงโทษของ
 ทฤษฎีหนึ่ง เป็นความมุ่งหมายหลักและของอีกทฤษฎีหนึ่ง เป็นความมุ่งหมายรอง เช่น การใช้
 ความมุ่งหมายของการลงโทษตามทฤษฎีทดแทนความผิด เป็นความมุ่งหมายหลักโดยยึดหลัก

ความยุติธรรมของการลงโทษเป็นสิ่งสำคัญและยอมให้มีการหาประโยชน์จากการลงโทษได้
 ทราบเท่าที่ไม่ทำให้ความยุติธรรมของการลงโทษเสียไป หรือการประนีประนอมโดยใช้
 ทฤษฎีกฎประนีประนอมซึ่งถือว่าความมุ่งหมายหลักของการลงโทษก็คือการได้ประโยชน์
 สูงสุดในระยะยาวแก่สังคมจากการลงโทษ ทั้งนี้โดยรักษาหลักความยุติธรรมในการ
 ลงโทษไว้ เพราะเชื่อว่าการรักษาความยุติธรรมในการลงโทษไว้จะให้ประโยชน์แก่สังคม
 ในระยะยาวมากกว่าการหาประโยชน์จากการลงโทษในแต่ละครั้งโดยไม่คำนึงถึงความ
 ยุติธรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยต่อไปว่า นอกจากการประนีประนอมความมุ่งหมายของ
 การลงโทษในทางปฏิบัติทั้งสองวิธีที่กล่าวมาแล้ว ยังมีวิธีการประนีประนอมในรูปแบบ
 อื่น ๆ อีกหรือไม่ วิธีการประนีประนอมทั้งสองแบบที่กล่าวมาแล้วและวิธีการประนีประนอม
 แบบอื่นที่อาจจะมีนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ ตามมาอีกหรือไม่ และวิธีประนีประนอม
 แบบใดมีปัญหาน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย อันเป็นการแสวงหาวิธีการลงโทษที่เหมาะสมที่สุดใน
 ทางปฏิบัติ

2. มีปัญหาหนึ่งที่น่าสนใจควรทำการวิจัยต่อไป คือ ควรมีการลงโทษประหาร
 ชีวิตต่อไปอีกหรือไม่ หรือว่าควรยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตเสีย สังคมได้มีการใช้
 การลงโทษประหารชีวิตมาเป็นเวลานาน แต่ปัจจุบันได้มีเสียงเรียกร้องให้ยกเลิกการ
 ลงโทษประหารชีวิตโดยอ้างว่าเป็นการลงโทษที่รุนแรงป่าเถื่อนที่ไม่ควรมีอยู่ในอารยธรรม
 ของมนุษย์ที่เจริญแล้วอีกต่อไป ปัจจุบันรัฐบาลบางรัฐก็ได้ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไป
 แล้ว แต่ก็มีรัฐบาลบางรัฐที่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้วย้อนกลับมาใช้การลงโทษ
 ประหารชีวิตอีก แสดงว่าปัญหานี้ยังไม่มีข้อยุติที่แน่นอน และเป็นปัญหาที่กำลังท้าทายความ
 เจริญทางอารยธรรมของมนุษย์อยู่ในปัจจุบัน ปัญหานี้ น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาความ
 มุ่งหมายของการลงโทษอยู่มากทีเดียว

3. ควรจะได้มีการวิจัยต่อไปว่า การปฏิบัติการลงโทษในสถานต่าง ๆ เช่น
 การลงโทษในสถานการศึกษา การลงโทษทางวินัยของหน่วยราชการ การลงโทษใน

สถาปัตยกรรม ฯลฯ ควรใช้วิธีการประเมินประนอมความมุ่งหมายของการลงโทษแบบใด
ควรใช้ความมุ่งหมายของทฤษฎีใดเป็นหลัก ความมุ่งหมายของทฤษฎีใดเป็นรอง